

Posudek vedoucího diplomové práce

Šárka Vošická

Umělecký mecenát jako nástroj reprezentace českobudějovické rodiny Zátků

Filozofická fakulta JU, Ústav bohemistiky

Studentka Šárka Vošická se ve své diplomové práci zhostila nelehkého úkolu zmapovat a vyhodnotit dopad působení několika generací významné českobudějovické rodiny Zátků na kulturní život v jihočeské metropoli přibližně do začátku 2. světové války. Při zadání práce bylo přitom nasnadě nastavit badatelskou perspektivu směrem od rodiny a za společného jmenovatele určit mecenát umění jako jeden z nástrojů společenské reprezentace v relativně přehledném prostředí města. Ačkoliv Zátkové určovali v průběhu několika desetiletí politickou a hospodářskou situaci města, ale například také stáli u zrodu vzdělávacích institucí, vlivem systematického vymazávání paměti během doby socialismu byly mnohé jejich zásluhy a výkony docela zapomenuty. Rodina Zátků přirozeně nebyla jedinou takto významnou rodinou v Budějovicích, ale památky po jejím působení jsou asi nejzachovalejší a nejhmatatelnější, navíc se naštěstí kolem ní v posledních letech rozvířil badatelský zájem. Z hlediska dějin umění jsou přitažlivá především dvě badatelská témata, a sice sběratelská aktivita Vlastislava Zátky a aktivní umělecká činnost Růženy Zátkové. Cílem předkládané diplomové práce však byl pokus o vystižení těch rodinných a společenských vazeb a podnětů, které oba tyto zástupce rodiny Zátků k aktivitám v oblasti umění vedly a umožnily je.

Práce Šárky Vošické je rozdělena do čtyř hlavních částí, přičemž ve výkladu autorka postupuje logicky od rodinné historie a medailonů některých významných členů rodiny přes jejich obydlí ve městě a okolí k památkám sochařským až po sběratelskou a znaleckou aktivitu. Zastoupeny jsou tak všechny tři klasické obory umění, tedy architektura (vily), sochařství (pomníky) a malířství (obrazy ve sbírce). Autorka tak mohla na vybraných sondách ze všech těchto oborů názorně vystihnout rodinné či osobní strategie, které k pořízování uměleckých děl vedly, a zároveň zasadila vznik děl či sbírky do společenského kontextu. Osobně považuji za velmi zajímavé líčení o přípravě a instalaci sochařského pomníku Augusta Zátky a osvětlení souvislostí jeho vzniku s pražským uměleckým prostředím. Rovněž sběratelská a osvětlová činnost Vlastislava Zátky je autorkou podána věcně a výstižně. K Zátkům zjevně vždy vedly pomyslné nitky od osobností regionálního i celostátního významu, což považuji pro poznání regionální kulturní historie za velmi podstatné. Jsem přesvědčen, že Šárce Vošické se v omezeném formátu diplomové práce podařilo shora uvedené zadání, tzn. zmapovat mecenášské aktivity Zátkovy rodiny a zasadit je do širších společenských i politických souvislostí. Na pozadí tohoto líčení se pak jeví například osobnost malířky Růženy Zátkové, již byla věnována pozornost samostatnou výstavou s monografií, mnohem pochopitelněji, protože mohla vyrůst z generací a z prostředí, které se o umění aktivně zajímalo, podporovalo ho a rozumělo mu.

Diplomová práce Šárky Vošické se díky koncepci a chvályhodné práci s archivními prameny může jistě stát přehlednou základnou pro další bádání, jehož deziderata autorka v závěru uvádí. Chtěl bych také ocenit vysokou grafickou a informační hodnotu obrazové přílohy práce.

Předkládanou práci proto přirozeně **doporučuji** k obhajobě a klasifikuji známkou **výborně**.

Hynek Látaľ

Dne 8. června 2014

Mgr. Hynek Látaľ, Ph.D.